

Předkládaná disertační práce se zabývá etnorevitalizačním hnutím nepočetné skupiny Aromunů v Bulharsku. Na základě dlouhodobého etnografického výzkumu popisuje a analyzuje procesy mobilizace bulharských Aromunů, rámované aktérskou kategorií etnicity, jejich identitní politiky a revitalizační strategie, utvářené a vyjednávané v transnacionálních aktivistických sítích a kontextech. Epistemologicko-metodologicky se hlásí k tradici etnografie (Atkinson, Coffey, Delamont, Lofland & Lofland 2001); teoreticky pracuje především s koncepty politik paměti, identity a rámování (Benford & Snow 2000; Vermeersch 2006, 2011).

Po představení teoreticko-metodologických východisek na počátku práce následuje kritický nástin historie a historiografie Aromunů v jihovýchodní Evropě, které představují důležitý významotvorný kontext revitalizačního procesu. Vlastní analýza se soustředí na klíčová témata, identifikovaná v (etno)mobilizačním projektu bulharských Aromunů: aktéři a jejich reprezentace „aromunství“; revitalizační strategie; mezinárodní ukotvení; prolínání laického a expertního diskurzu. Závěr práce nastiňuje odpověď na otázku možných motivací aktérů k podílu na etnorevitalizaci a naznačuje též limity celého revitalizačního úsilí.